

VANUSEKLASS 7.–9. KLASS

LAINE TREIMANI PEREKONNA MÄLESTUSED

PANI KIRJA

KADRINA KESKKOOLI 9. KLASSI ÕPILANE
ANETT ALTMÄE

Juhendaja Evelin Tiiter

(Fotod: Treimani erakogu)

I KOHT VANUSEKLASSIS 7.–9. KLASS

Käesoleva loo peategelaseks on loo autori vanaema Laine Treimani pere, kes on üle elanud 1940. aastate teisel poolel nii küüditamise Siberisse, kui aastaid hiljem sealt ka Eestisse tagasituleku. Siberi eelloo ja tagasitulekumälestused on kirja pannud töö autori oma vanaema Laine Treimani ja tema õe Malle Vilu suuliste mälestuste ja arhiivimaterjalide põhjal.

Perekonnanimi TREIMAN on käesolevas uurimistöös kirjutatud ühe n-iga, sest Laine perekonnanimi kõikides ametlikes dokumentides on kirjutatud ühe n-iga. Mitmetes arhiividokumentides on tema perekonnaliikmete nimi kirjutatud aga kahe n-iga. Üks n nime lõpust kadus Siberipäevil.

Käesoleva loo autori vanavanavanemad Johannes (1915–1988) ja Ella (1920–1980) Treimani abielu laulatati Tudulinna kirikus 26. märtsil 1940. aastal. Pere elas Lemmaku külas. Treimani peresse sündis 1942. aastal 1. juulil poeg Arne ning 1944. aastal 5. septembril tütar Maire. Kolmanda lapse, Malle, sündi 1947. a. 6. jaanuaril tema isal Johannesel näha ei õnnestunud, kuna ta arreteeriti.

Perekond Treimanid oma koduõuel (Lemmaku küla, 1947). Istuvad vasakult - Ella, süles Malle; Arne istub oma ristiisa süles; Maire istub oma ristiema süles; Johannese ema Pauline. Isa Johannes on sellel ajal juba Vorkuta vanglas. Pildilt puudub mingil põhjusel ka Johannese isa.

Johannes Treimanile mõisteti Põhja-Balti Laevastiku Sõjatribunali otsusega (29.06.1946) Vene NFSV Krk (Vene Nõukogude Föderaalne Sotsialistliku Vabariigi Kriminaalkodeks) §58-1“a” ja §58-11 järgi 10 aastat vabadusekaotust ning 5 aastat koos õiguste ja vara konfiskeerimisega. Ta saadeti vangilaagrisse Vorkutasse.

Johannest süüdistati selles, et ta hoidis eemale Nõukogude sõjaväest, peites end metsa. Veel heideti talle ette kuulumist sõjalis-fašistlikku organisatsiooni Omakaitse, 1944. aasta veebruaris Saksa sõjaväkke kuulumist ja osalemist lahingutes Nõukogude sõjaväe vastu.

1949. aasta 25. märtsil kell 14.00 päeval koputati Treimanite koduuksele. Sisse astusid kaks relvastatud vene keelt kõnelevat sõdurit koos vallaesindajaga. Vallaesindaja luges paberilt ette, et perekond Treiman on väljasaadetute nimekirjas. Nimekirja kuulusid ka Johannese ema ja isa, kes elasid nendega koos ühes talus. Perekonnale anti kaks tundi aega asjade pakkimiseks ning seejärel viidi nad hobusevankriga Jõhvi rongijaama, kust edasi kulges teekond loomavagunites Siberi suunas.

Juba järgmisel päeval oli aga Tudulinna vallamajas äsjaküüditatud Treimani perekonna mööbli ja Ella Treimani käsitöö müük. Loomad viidi sovhoosi ning nende majja tulid elama võõrad inimesed. Sõit Siberisse kestis ligikaudu kuu aega ja seetõttu jõudis perekond Siberisse Krasnojarski krai Karatuzski rajooni Motorskoje asulasse alles aprillikuu lõpus. Seal jagati pered laiali väikestesse küladesse.

Treimanite pere sattus jagamise käigus Krasnaja Poljana külasse, kus neile anti ligikaudu 40 ruutmeetrit tuba kahe pere peale, kokku elas ühes toas 10 inimest. Selles külas oli mitukümmend eestlastest peret. Kohalik rahvas suhtus üldiselt eestlastesse väga sõbralikult ning pakkusid neile ka oma abi. Näiteks pakuti toidukraami ema Ella käsitöö vastu.

Pärast Stalini surma vabanes vangilaagrist ka pereisa (1954) ning asus oma pere juurde elama. Nüüd anti perekond Treimanile eraldi elamine. Aastal 1956 sündis perre neljas laps Laine. Kui vanemad läksid tütre nime registreerima, siis ei tunnistanud isa õiget nime ning Johannesest sai Jugan (vene k Юган). Väidetavasti oli seda nime nii mugavam hääldada. Kodus rääkis pere eesti keelt, kuid nad said selle eest trahvi, sest lapsed käisid vene koolis ning nad poleks muidu vene keelt selgeks saanud.

TAGASITULEK EESTI NSV-SSE

Pereema Ella kirjutas Eesti NSV Siseministeeriumisse mitu avaldust, et teda ja tema pere sundsumiselt vabastataks (TREIMAN, Ella Karli t 1920 Virumaa. TREIMAN, Harri Johanne-se p 1942 Virumaa. TREIMAN, Maire Johannese t 1944 Virumaa. TREIMAN, Malle Johannese t 1947 Virumaa. ERA 3.1.632)

NSV Siseministeriumile.
 Kodu Treimann Ella
 Karla-t. sünd 1920
 aastal el. Linnaku v.
 Tulehüüa v. Vene m.
 praegune el. Farm
 Motovski sohoos Ka
 Motovski rajoonis Krasnojarski
 Aualdus.
 Mina Treimann Ella Karlat. sünd
 1920a. Osonome k. Tulehüüa
 1940a. elama asunud Linnaku k.
 Tulehüüa valda Vene maakonda
 Eesti NSV piiridest välja saadetud sundas
 1949a märtsi kuu 25-päeval.
 Krasnojarski kraisis Karatui rajooni Moto
 farm №1. Kus elan karstava ajani.
 Palun mind sundasumiselt vabastada
 vastu võtta Eesti NSV piiridesse

Ella Treimanni avaldus Eesti NSV Siseministeriumile sundasumiselt vabastamiseks 20.10.1956.

Eesti NSV Siseministeriumile!
 Treimann Ella Karl t.
 elukoht: Krasnojarski kraisis.
 Karatui rajoonis.
 Motovski sohoosis.
 Aualdus.
 Palun minu avaldus järele vaadata ja teatada mulle, kas minu
 palve, saadetud Eesti NSV Siseministeriumile
 minu ja minu perekonna erasumiselt
 vabastamise asjus on Teie poolt
 läbi vaadatud ja missuguse löpp
 otsusega.
 Palun tulemustest teada teada
 kiiresti. - E. Treimann
 Motovski 10. märtsil 1957 a.

Ella Treimanni avaldus Eesti NSV Siseministeriumile sundasumiselt vabastamiseks 10.03.1957.

Прокуратура СССР
 Прокурор
 Эстонской Советской Социалистической Республики
 Таллин, ул. Мухоморова 7
 Телефон 432-26

СЕКРЕТНО Озна. №... 10. август 1957 г.

В СУДЕБНОЙ КОЛЛЕГИИ ПО УГОЛОВНЫМ ДЕЛАМ
 ВЕРХОВНОГО СУДА ЭСТОНСКОЙ ССР

ПРОТЕСТ
 /в порядке надзора/
 По делу ТРЕЙМАНН Э.К.

Постановлением Особого совещания при МГБ СССР от 28-го
 июля 1949 года, -
 ТРЕЙМАНН Элла Карловна, 1920 года рождения
 /при ней дети Майра, 1944 г.р., Милле 1947 г.р.
 и Хери 1942 г.р./ -
 выслана из Эстонской ССР на спецпоселение в Красноярский край,
 как член семьи националиста.

Основанием к высылению послужило то, что ТРЕЙМАНН Эллинос
 Заурдович 1915 года рождения в 1941 году уклонился от мобилиза-
 ции в Красную Армию и добровольно вступил членом военно-финист-
 ской организации "Оккупантсе", где принимал активное участие в
 боевых военных действиях, партизан и арестов советских активистов,
 а в 1944 году поступил служить в немецкую армию, за что Военным
 трибуналом Северо-Восточного флота по ст. 58-1 "а" и 58-11 УК
 РСФСР 23 июля 1946 года осужден на 10 лет ИТЛ с порожением прав
 на 5 лет и конфискацией личного имущества.

ТРЕЙМАНН Э.С. из мест лишения свободы по отбытии наказа-
 ния с применением зачетов рабочих дней 28 марта 1955 г. освобожд-
 ден.

ТРЕЙМАНН Э.К. из Эстонской ССР выслана обоснованно, но
 учитывая, что преступление ТРЕЙМАНН Э.С. вышестоящим Указом
 Президиума Верховного Совета СССР от 17 сентября 1955 года, на-
 казу дальнейшее содержание ТРЕЙМАНН Э.К. на спецпоселении неце-
 лесообразным.

Руководствуясь Указом Президиума Верховного Совета СССР
 от 19 августа 1955 года, -

Пр о у:

Постановление Особого совещания при МГБ СССР от 28 июля
 1949 года в отношении ТРЕЙМАНН Элла Карловна /при ней дети
 Майра, Милле и Хери/ ИЗМЕНИТЬ и ее со спецпоселения освободить,
 оставив в остальной части постановление в силе.

ПРИЛОЖЕНИЕ: учетное дело № 3066.

ЗАМ. ПРОКУРОРА ЭСТОНСКОЙ ССР
 СТАРИН СОВЕТНИК КОЛЛЕГИИ
 /КНИМЭЛЬ/

ENSV prokuröri pöördumine kõrgema sõjaväekohu kolleegiumi poole seoses Treimann, Ella ja tema pere küüditamise kohta 10.08.1957. a.

Dokumendi sisu:

10. augustil 1957. aastal ENSV prokurör pöördus kõrgema sõjaväe kohtu kolleegiumi poole protestiga seoses Treimann Ella ja tema pere küüditamise kohta. Küüditamise põhjus oli see, et pereisa Johannes Treimann oli süüdi mõistetud 29. juunil 1946. aastal karistatud 10 aastase vangistusega Põhja-Balti Laevastiku Sõjatribunali otsusega Vene NFSV Krk §58-1“a” ja §58 11 järgi 10 aastat vabadusekaotusega ja 5-aastase õiguste kaotusega ja vara konfiskeerimisega. 26. märtsil 1956. aastal oli Johannes vabastatud kinnipidamiskohast, seepärast ei ole otstarbekas enam hoida ka asumisel Ella Treimanni koos kolme lapsega. 19. augustil 1955. aastal ENSV presiidiumi määruse põhjal palutakse vabastada küüditatud Siberi asumiselt ja otsuste punktid jätta samaks (vara konfiskeerimine ei kuulunud nende hulka).

Lõpuks 1957. aasta augustis lubati Ellal Siberist lahkuda. Kuna teisi pereliikmeid – abikaasa Johannest ning tema vanemaid, ei vabastatud, jäi ka Ella koos perega Siberisse elama. Esiimesena tuli 1960. aastal tagasi Eestisse elama poeg Arne. Ta elas sugulaste juures, kuid ilma sissekirjutuseta, mistõttu ei võetud Arnet Eestis kuhugile tööle. Lõpuks pöördus ta Siberisse oma perekonna juurde tagasi.

1961. aastal tulid Siberist Eestisse tagasi Johannese vanemad, kuid oma endisesse koju elama nad minna ei saanud, vaid leidsid peavarju oma noorima poja Erni juures Rakvere lähedal.

Ella ja Johannese pere elas aga ikka Siberis, sest Johannese korduvaid palvekirju ei rahuldatud. Ikka öeldi, et Eestisse pere elama tulla ei tohi.

1963. aastal alustas Siberis pere neljas laps Laine oma kooliteed. Õpetajatele ei meeldinud Laine eesnimi lõpus olev täht e ning teda hakati kutsuma Lainaks. Pretensioone ei saanud pere kellelegi esitada, sest neid poleks mitte keegi arvestanud. Samuti ei olnud Laine ise oma nimega rahul, sest teistel lastel olid kõikidel vene nimed. Koolis õppides Lainet narriti ning nimetati fašisti lapseks. Laine jäi Lainaks aastani 1991. Siis vahetas ta seoses abielulahutusega passi ning sai oma nime tagasi Laineks. Kuid Jugani (mitte Johannese) tütar on ta siiski kõikides ametlikes dokumentides tänaseni.

Perekond Treiman (detsembris 1957). Esireas vasakult Malle (11), Laine (1,5 a.), Maire (13). Teises reas Johannes, Ella, Johannese vanemad Pauline ja Eduard. Taga seisab Arne.

Malle pärast kõrgkooli lõpetamist Siberis.

Maire Pedagoogilise instituudi II k. üliõpilasena (1964).

1970. aastal lõpetas Malle Krasnojarski põllumajandus instituudi veterinaararsti erialal ning tuli Eestisse, asudes tööle Rakvere lähedal asuvasse Eduard Vilde nimelisse kolhoosi. Seal elasid ka alates 1961. aastast tema vanavanemad. Kuna Malle rääkis eesti keelt väga suure vene aktsendiga, ei saanud ta vastavalt oma kõrgharidusele tööd. Eestis ei tunnustatud Siberi kõrgkooli diplomit ning seepärast pidigi ta töötama madalalpalgalistel ametikohtadel, mis ei olnud tema haridusega vastavuses. Malle oli sunnitud taluma ka solvanguid nii aktsendi kui riietuse kohta, kuid püüdis neist üle olla.

Kolhoosis töötades kohtas Malle oma tulevast abikaasat ning nad abiellusid. Neil sündis kaks tüdart. Selles peres räägiti vähe Siberi elust. Malle abikaasa oli väga hea tööline ja teda soovitati kolhoosi poolt ENSV Ülemnõukogusse saadikuks. Siiski lükati see ettepanek tagasi, sest tema abikaasa oli rahvavaenlase tütar. Samal põhjusel ei võimaldatud Mallele ka turismituusikuid välismaale. Ükskord lubas Malle kommunistlikusse parteisse astuda, mistõttu lubati teda välismaisele reisile Bulgaariasse. Tagasi tulles ta siiski parteisse ei astunud.

Malle pidas kirjavahetust vanema õe Mairega, kes kirjutas, et pelgab Eestisse tagasi tulla. Ta jäigi Siberisse elama, pidades õpetajaametit. Maire leidis endale venerahvusest mehe, kellega

abiellus. Ka vend Arne, kelle kaasaks sai lätlannast saatusekaaslane, jätkas oma elu Siberis.

1973. aastal õnnestus isa Johannesel ja Lainel salaja Siberist käia Eestis Mallel külas. Kurvas-tades läksid nad siiski Siberisse tagasi, sest nad ei tohtinud ikkagi Eestisse jääda.

Laine jätkas oma õpinguid Novosibirski kergetööstustehnikumi filiaalis Abakani linnas. Ka tema ei julgenud Eestisse tagasi tulla. Laine vanemad kartsid, et nad ei jõuagi seda aega ära oodata, mil isa Johannes saab loa Eestisse tagasi tulla. Seepärast otsustasid nad 1976. aasta märtsis kogu julguse kokku võtta ja ilma Johannesele antud loata Eestisse elama asuda.

Alguses elas Treimanite pere Malle juures, aga ema Ella tahtis maja osta. Notari juurde minnes ei saanud notar kinnitada maja ostulepingut, sest emal puudus sissekirjutus Eestisse. Ella pöördus siis täitevkomiteesse, et saada sissekirjutamiseks luba. Täitekomitees sai ta palju pa-handada. Üks ametnik oli Ella käest küsinud, et mis õigusega ta üldse Eestisse elama tuli ja maja ostmisest mõelda julges. Laine emale öeldi, et temasuguste koht on Siberis. Alandusi taludes käis Ella kolm korda täitekomitees ning alles kolmandal korral õnnestus tal saada sissekirjutus Eestisse, enda ostetud majja.

Isa Johannes, kellel polnud luba Eestis elada, oli sunnitud sõitma Leningradi oblastisse Kingis-sepa (Jamburg) linna ning üüris endale seal toa. Kingissepas sai ta ka tööd. Samal ajal taotles ta Eestisse elamisluba Eesti NSV Ülemnõukogult.

1976. aasta juulis saabus Siberist Eestisse ka Laine, kes jäi elama oma ema juurde. Kuna Laine ei saanud samuti sissekirjutust, ei võetud ka teda kuhugile tööle. Laine käis korduvalt passi-ülevaatus juures, aga alati öeldi talle, et sissekirjutust Eestisse Laine ei saa. Passilauaülem ütles korduvalt, et täiskasvanud inimene võib igal pool elada välja arvatud Eestis. Kuid Laine ei jät-nud jonnit ja käis mitmeid kordi passiülevaatus juures. Ühel päeval märkas ta, et inimesed täitsid eesruumis mingisuguseid dokumente. Selgus, et nad olid vene rahvusest inimesed, kes tulid Eestisse elama. Laine võttis julguse kokku ja küsis passiülemalt, miks need vene rahvusest inimesed eesruumis võivad tulla Eestisse elama, aga tema ei või. Seepeale viskas ülem vihaselt Lainele avalduse blanketi, mille käskis ära täita. Ju siis Laine tüütas ülevaatus oma käimistega nii ära, et sai lõpuks sissekirjutuse Eestisse.

Laine hakkas seejärel jälle tööd otsima, mida polnud üldse kerge leida. Viimaks leidis ta töö Rakveres tärgluse- ja siirupikombinaadi laborandina. Tal vedas, sest tema ülemus oli rahvuselt venelane. Nii oli Lainel kergem harjuda Eestis elamisega, sest sõpru tal siin ju ei olnud. Igatsus Siberi järele oli väga suur, kuna lapsepõlve sõbrad jäid kõik sinna. Korduvalt naerdi Laine jutu üle, sest tal oli tugev vene aktsent küljes ja seepärast arvati, et ta on venelane.

Laine oli suures segaduses – kas püüda harjuda eluga Eestis või minna Siberisse tagasi. Kui Siberis teda ka fašisti lapseks kutsuti, siis ainult alguses. Tegelikult oli hakatud lugu pidama Siberisse jäänud eestlastest ja neile pakuti isegi paremaid töökohti. Siberis elades tahtis Laine olla venelane, aga Eestisse elama tulles oli tal ebameeldiv kuulata, kui teda halvustavalt vene-laseks nimetati. Eestis venelasi ei sallitud, sest venelased okupeerisid sõja käigus Eesti. Selle tõttu oligi sõnal “venelane” vaenlase tähendus.

1977. aasta suvel tuli kauaoodatud vabastuse kiri ka isa Johannesele. Selles oli kirjas, et Johan-nes Treiman võib nüüd elada ENSV-s, kuid välja arvatud Tallinna linnas. Johannes saabuski seejärel Leningradi oblastist koju Eestisse. Üks Treimanite sugulane, kes oli Rakveres met-samajandi direktor, kutsus Johannesega enda ettevõttesse ehitajaks. Johannes ei tohtinud aga mitte kellelegi rääkida, et ta juhi sugulane on.

Üldiselt vältisid sugulased Treimanite perega läbikäimist. Põhjuseid võis olla mitu. Näiteks kar-deti KGB-d, sest pere ju ei teadnud sel ajal, miks pereisa Johannes tegelikult arreteeriti. Pere sai põhjuse teada alles Eesti Vabariigi ajal. Oli ka neid inimesi, kes Treimanite perekonnaga meeleldi

läbi käisid. Need olid enamasti küll võõrad inimesed, mitte sugulased. Näiteks, kui toimus Laine pulm, siis kutsutud sugulaste seast pooled ikkagi ei tulnud. Ei tea, kas nad arvasid, et Laine oli nende jaoks võõras või oli mõni muu põhjus.

Pärast pulmi asus Laine elama Kadrinasse, saades endale töökoha Kadrina Keskkooli garderoobihoidjana. Sellise töökoha valis ta selletõttu, et tal oli vaja korterit elamiseks, mida antud töökohal töötamine võimaldas. 1978. aastal sündis Lainel tütar Elene ja kahe aasta pärast ka teine tütar Päivi.

Aastal 1980 haigestus Treimanite pereema Ella raskesse haigusesse, mille tagajärjel ta suri. Kaheksa aastat hiljem (1988) suri ka pereisa Johannes, samuti raske haiguse tagajärjel. Nende unistus Ellaga läks aga ikkagi täide, sest nad jõudsid oma kodumaale Eestisse tagasi. Nad maeti koduvalla surnuaeda Tudulinna.

ELU TAASISESEISVUNUD EESTIS

Pärast Eesti taasiseseisvumist hakkasid Laine ja Malle tundma, et neid on lõpuks õigeks mõistetud. Nad said soodustusi riigilt ning saavad ka erinevalt teistest Eesti inimestest suuremat pensioni. Laine ja Malle on rahul, et saavad üks kord aastas käia Seli taastusravikeskuses, mis kuulub Eesti kaitseministeeriumile. Nad on rahul ka sellega, et saavad Tallinna piires tasuta ühistranspordiga sõita ja käia üle terve Eesti tasuta muuseumides. 1991. aastal saabus postiga riigiarhiivi andmete põhjal Treimanite pere rehabiliteerimise tunnistus.

Siiski tunnevad õed ebaõiglust sellepärast, et nad ei ole tagasi saanud enda lapsepõlvkodu, kust nende pere 1949. aastal küüditati. Miks nad kodu tagasi ei saa, seda nad kahjuks ei tea. Laine mäletab, et Johannesele oli pakutud pärast Siberist tulekut võimalust osta oma isatalu tagasi, kuid Johannes loobus sellisest pakkumisest.

Samuti on Lainel ja Mallel kahju, et arhiivis puuduvad isa Johannes Treimani kohta alates 1964. aastast dokumendid. Näiteks puudub dokument, et isa on saanud 1977. aastal loa tulla Eestisse elama.

Õde Maire ja vend Arne elavad endiselt Siberis, nemad Eestisse tagasi elama ei tulnudki. Nad elavad samas külas, kus elasid lapsepõlves.

1980. aastal käisid Arne ja Maire ema matustel. Pärast seda, aga pole nad Eestis käinud.

Mairel on viis last. Ta õppis pärast keskkooli lõpetamist kõrgkoolis õpetajaks ning pidas õpetaja ametit aastaid. Nüüd on Maire pensionär. Tal on vene kodakondsus ning tema soodustusi kui küüditatu ei saa.

Vennal Arnel on lätlannast naine ja kolm last. Vend oli samuti aastaid hea tööline, autojuht. Praegu on ka tema pensionär ning ka temal puuduvad soodustused. Arnel on vene kodakondsus nagu õel Mairelgi.

Mälestuste põhjal võib loo autor öelda, et Siberist tagasitulek oli nii materiaalselt kui ka emotsionaalselt väga raske. Eestis uut elu alustada polnud üldse kerge, Laine ja Malle kaalusid mitmeid kordi Siberisse tagasiminekut. Siiski leidsid nad endast tugevust, et Eestis vastu pidada.

RAHVUSARHIIV
RIIGIARHIIVIOSAKOND

Tallinn

16.05.2000
Nr. 1419/RL

ARHIIVITEATIS
Rehabiliteerimistunnistus

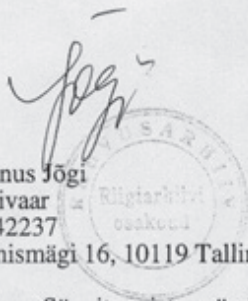
Rehabiliteerimistunnistus on välja antud vastuseks Laine TREIMAN'i (Linnu 2-7, Pajusti sjsk., 46603 Lääne-Virumaa) 25.04.2000.a. saabunud avaldusele.

Arhiivis säilitatava fondi 8 "Kollektsioon eriväljasaadetute isiklikest toimetustest" ja Laine TREIMAN'i sünnitunnistuse ärakirja andmetel sündis Laine TREIMAN 20. juunil 1956.a. väljasaadetu Ella TREIMANN'i (toimikus ka Treiman) lapsena ja viibis koos emaga asumisel Krasnojarski kraisis alates sünnist kuni 25. septembrini 1957.a..

Eesti Vabariigi 19. veebruari 1992.a. seaduse "Kohtuväliselt represseeritud ja alusetult süüdimõistetud isikute rehabiliteerimise kohta" § 1 alusel on Laine TREIMAN loetud rehabiliteerituks.

Alus: ERAF SM f. 8, s. 3569
Laine Treimani sünnitunnistuse ärakiri

Jaanus Jõgi
arhivaar
6442237
Tõnismägi 16, 10119 Tallinn

Lisa: Sünnitunnistuse ärakiri ühel lehel, originaal

Riigilõiv 50.- krooni (alus: Riigilõivuseadus § 186²)

REPRESSEERITU TUNNISTUS NR 12311

Isiku nimi: **LAINA TREIMAN**

Isikukood: **45606205244**

Välja antud "Okupatsioonirežiimide poolt represseeritud isiku seaduse" alusel.
Represseeritu tunnistus kehtib koos isikut tõendava dokumendiga!

Asutuse juhi või tema poolt
voitafatud isiku nimi ja allkirj: Niina Mihhejeva

Väljaandmise kuupäev 16.03.2005 Sotsiaalkindlustusamet

Arhiiviteatis Laine Treimani rehabiliteerimistunnistuse väljaandmise kohta.